

STĀSTI PAR VIŅU!

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mt. 28:18-20; 2. Pēt. 3:18; 1. Pēt. 3:8-15; Hoz. 7; Cah. 10.

ATMIŅAS PANTS:

“Dievs Tas Kungs man ir devis gudru mēli, ka es ar savu uzrunu protu stiprināt nogurušos; Viņš uzmodina mani ik rītu, Viņš ierosina manas ausis, lai es uzmanīgi klausītos kā mācekļi” (Jes. 50:4).

Tas bija aizņemts sabata rīts mācītājam G. Viņš bija pamodies agri, lai sagatavotos gan sabatskolas nodarbībai, gan svētrunai, kā arī viņam pēcpusdienā bija jāvada misijas pasākumu sērija. Viņš paķēra atslēgas, izskrēja pa durvīm un ātri devās prom.

Viņš brauca cauri pilsētai, dusmojoties, ka sestdienas rītā bija tik pilnas ielas un viņš varēja nokavēt dievkalpojumu. Kur gan viņi visi devās? Tad pēkšņi viens auto iegriezās viņam priekšā. Viņš strauji nobremzēja un dūmās pacēla dūri, neapmierinātībā uzkliedzot šim vadītājam.

Beidzot mācītājs G. ieradās baznīcā. Kad viņš piecēlās, lai vadītu nodarbību, viņš pārlaida skatienu pār sanākušajiem un apstājās pie pazīstamas sejas – pie autovadītāja, kurš tikai pirms divdesmit minūtēm bija izraisījis viņa dusmas.

Vēlāk, kad kāds baznīcas loceklis viņu iepazīstināja ar šo vadītāju kā neadventistu, kurš apciemo radniekus, mācītājs G. vēlreiz saprata, cik svarīgi ir katrā mijiedarbībā gan ar paziņām, gan svešiniekiem īstenot ar mīlestību, kas plūst no pastāvīgām attiecībām ar Dievu. Nekad nevar zināt, kā tava rīcība, it īpaši kā ticīgajam, var ietekmēt citus.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. jūnijā.

No pārpilnības

Izlasi Lielo uzdevumu Mt. 28:18-20. Pieraksti dažādos Jēzus vēstījumus, kad Viņš saka “visi” vai “vienmēr” (tas pats vārds grieķu valodā – “pas”). _____

Jēzus mums deva pavēli dalīties ar Viņa vēsti pasaulē: “Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas.” Septītās dienas adventistu baznīcas misija ir darīt cilvēkus par mācekļiem, kas savukārt darīs citus par mācekļiem. Tādā veidā mēs visi pasludinām mūžīgo evaņģēliju un trīs eņģeļu vēstis (Atkl. 14:6-12), lai sagatavotu mūsu pasauli Jēzus drīzajai atnākšanai.

Ikviens, kas ir piedzīvojis jaunu dzīvi Kristū, ir aicināts liecināt. Tomēr cilvēki pārāk bieži domā par liecību kā par ko tādu, ko viņi nevar vai nevēlas darīt, piemēram, iztēlojoties sevi sludinām krustojumā vai pasniedzot sarežģītu Bībeles stundu, un tad viņi nošūpo galvu: “Ne es! Nekādā gadījumā! Es esmu introverts, un liecināšana nav manā komforta zonā.”

Tomēr patiesa liecība ir tikai rezultāts – ka esi aculiecinieks tam, ko Dievs dara tavā dzīvē, tu ievēro, ko Viņš tev māca, kamēr tu audz Viņā, un tad tu vienkārši dalies savā pieredzē ar citiem. Dievs ir tik labs, un tas, ko Viņš ir darījis mūsu labā, ir labākā ziņa, ko šī pasaule var dzirdēt. Mēs nevaram un nedrīkstam klusēt! Viņš tevi ir atpircis, Viņš tevi ir saucis vārdā – tu piederi Viņam. Vai var būt vēl labāka ziņa?

Lai gan agrīnās draudzes mācekļi nebija izglītoti vai pārliecinoši runātāji, mēs joprojām varam mācīties no viņiem.

Izlasi Ap. d. 1:8 un 4:13. Kāda bija liecināšana agrīnajā draudzē? Kādu ietekmi Pēteris un Jānis atstāja uz tiem, kas dzirdēja viņu liecību? _____

Pēteris un Jānis turpināja, sakot: “Jo mēs nevaram nerunāt par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši” (Ap. d. 4:20). “Tie bijuši kopā ar Jēzu” (Ap. d. 4:13) un jutās spiesti dalīties. Svētais Gars deva viņiem drosmi un pārliecinošu spēku viņu vārdiem.

Pavadi tagad laiku lūgšanā. Lūdz drosmi, kad Dievs tevi vadīs pie tiem, kam vari droši liecināt, un gudrību zināt, kad runāt un ko. Izlasi 1. Jņ. 4:7-11 un lūdz pēc šādas mīlestības. _____

Nepiespiesti, bet spēcīgi

Vai tu esi kādreiz brīnījies, kā Jēzus saglabāja motivāciju strādāt, dziedināt, mierināt, sludināt un mācīt tik daudz cilvēku dienu no dienas? Mums ir teikts: “Un, kad Viņš ļaužu pulkus redzēja, sirds Viņam par tiem iežēlojās, jo tie bija novārdzināti un atstāti kā avis, kam nav gana” (Mt. 9:36). Jēzus mīlestība un līdzjūtība pret cilvēkiem bija tas, kas vadīja Viņa darbu. Līdzīgi Dieva mīlestībai mūsos jānudina mūs uzņemties rūpes par dvēseļu vadīšanu pie Viņa un Viņa patiesības (2. Kor. 5:14).

Vai tu kādreiz esi skatījis svešinieku sejās pūlī un domājis par mūžību, jautājot sev, vai viņi pazīst Jēzu? Vai tu kādreiz esi sajutis to, kas var būt vienīgi Dieva mīlestība tevī pret svešinieku vajadzībām? Dieva mīlestībai mūsos vajadzētu spiest izjust rūpes par dvēseļu vadīšanu pie Viņa. Jeremija to izteica šādi: “Viņa Vārds .. it kā manā sirdī degtu kā gaiša uguns, kas ir manos kaulos. Es centos to neizlaist, bet es to nevarēju!” (Jer. 20:9, NKJV)

Tomēr, stāstot par Dievu citiem, mums nekad nevajadzētu spiest kādu pieņemt Dievu vai Bībeles patiesības. Piespiešana ir pretēja Dieva raksturam. Dievs nepiespieda Ādamu un levu atturēties no Labā un ļaunā atzišanas koka (1. Moz. 2:16, 17). Viņš nepiespieda cilvēkus ieiēt šķirstā, lai glābtos no Plūdiem (1. Moz. 7:1). Viņš nepiespieda israēliešus palikt derības attiecībās ar Viņu (5. Moz. 4:29-31). Tā vietā Viņš apmierināja viņu vajadzības (Mt. 4:23-25) un pēc tam aicināja sekot Viņam. Jēzus nekad nevienu nespieda sekot Viņam vai Viņa patiesībai, bet attiecībā uz mums Viņš nekad nepadodas (Mt. 23:37).

Liecīnot mūsu pieejai vienmēr jāatbilst Jēzus pieejai. Elena Vaita saka: “Kristus misijā neietilpst piespiesti cilvēkus Viņu pieņemt. Tas ir sātans un viņa gara vadīti ļaudis, kas cenšas valdīt pār citu sirdsapziņu. [...] Nevar būt vēl drošāks pierādījums tam, ka mums piemīt sātana gars, ja mums ir tieksme sāpināt tos, kas nevērtē mūsu darbu vai rīkojas pretēji mūsu domām.” (“Laikmetu ilgas”, 487. lpp.)

Mums jāļaujas būt par Dieva kalpošanas kanāliem. Mēs dzīvojam pasaulē, kas ienīst patiesību, bet šai realitātei nevajadzētu traucēt mūs to līdzdalīt pārdomātā, mīlošā veidā. Atceries, ka bieži vien vislielāko ietekmi nes mūsu personīgā liecība, īpaši liecības sākumposmā (Atkl. 12:11).

Izlasī 2. Pēt. 3:18. Kā tu pieaudz žēlastībā un zināšanās? Kā tas ir redzams tavā mijiedarbībā ar apkārtējiem? _____

Padomi, kā liecināt par Jēzu

Katram no mums jāuzdod sev jautājums: kam tu liecini par Jēzu – pastniekam, veikala pārdevējam, kādam, ko ikdienā satiec, ejot pastaigā? Dievs aicina katru ticīgo palīdzēt Viņam šajā darbā, un Viņš apsola dot tev “gudru mēli, ka es ar savu uzrunu protu stiprināt nogurušos” (Jes. 50:4). Tāpat kristieša pienākums ir vienmēr būt gatavam aizstāvēt (“apologia”) ticību un cerību, kas ir mūsos (1. Pēt. 3:15).

Izlasī 1. Pēt. 3:8-15. Ko Dieva Vārds mums saka šajos pantos? _____

Šeit ir daži vienkārši padomi, ko paturēt prātā, domājot, kā apzinātāk liecināt par Jēzu citiem:

- Iepazīsti kādu un laika gaitā izveido draudzību. Tavs siltums, laipnība un patiesa interese par viņu palīdzēs cilvēkiem tuvoties Dievam. (Daži to sauc par “draudzības evaņģelizāciju”.)

- Lūdz par Svētā Gara vadību cilvēka sirdī. Lūdz par labākajām iespējām, kā mijiedarboties ar viņu.

- Meklē dabiskus veidus, kā runāt par saviem ticības piedzīvojumiem, vai piedāvā lūgt par viņu. Lūdz Dievu dot drosmi, bet arī maigumu, to darot.

- Meklē veidus, kā iepazīstināt jauno draugu ar citiem draudzes locekļiem, lai viņš varētu piedzīvot ticīgo kopienas apskāvienu. Sadraudzība vai Bībeles izpēte nelielā grupā ir labs nākamais solis.

- Lūdz par konkrētām vajadzībām vai jautājumiem, kas varētu būt jaunajam draugam, un meklē iespējas parādīt, kā Bībele sniedz mierinājumu, padomu un vadību dzīvē. Sākumā vari vienkārši līdzdalīt vienu Bībeles apsolījumu vai atbildēt uz vienu jautājumu, kas atvērs durvis dziļākām diskusijām. Lūdz arī par to.

- Nāks brīdis, kad vēlēšies uzdot jautājumu, vai tavs draugs vēlētos spert nākamo soli (Bībeles stundas un visbeidzot kristības). Nesteidzies ar šiem soļiem, bet arī nevilcinies. Lūdz par to.

- Mūsu rīcībai jāatklāj, kam mēs piederam. Tas, kā mēs izturamies pret citiem, pastāstīs daudz. Ja mūsu raksturs tiek veidots Viņa līdzībā (svētā dzīve), mēs dzīvosim tā, lai visus vilktu pie Viņa.

Nomaldījies bērns

Daudzi personīgi zina sāpes un sirdi plosošo sajūtu, ja bērns – neskatoties uz stipru, garīgu ģimeni, kurā ticis audzināts, – izvēlas attālināties no attiecībām ar Kungu.

Efraims, Dieva izvēlētā tauta, novirzījās no Kunga. Ko Hoz. 4:17 un Hoz. 7. nod. stāsta par Efraima grēkiem? _____

_____

_____

Turklāt mēs lasām, ka Rahēle, Efraima vecmāmiņa, metaforiski raud, jo Efraims ir attālinājies no attiecībām ar Kungu (Jer. 31:15). Kungs reaģē uz viņas lielajām skumjām ar šādiem vārdiem: “Neļauj savai balsij izskanēt nemitīgās vaimanās un atradini savas acis no nepārtrauktām asarām! Jo ir vēl kāda cita atlīdzība par tavām pūlēm, tā saka Tas Kungs, patiesi, tie pārnāks no ienaidnieku zemes! Tiešām, tev ir vēl nākotnes cerība, tā saka Tas Kungs, jo tavi bērni pārnāks atpakaļ savās robežās!” (Jer. 31:16, 17)

Rahēlei teikts nevis raudāt par pazudušo bērnu, bet dzīvot cerībā. Ko vēl šī nodaļa mums saka? Izlasi Jer. 31:18, 19. _____

_____

_____

Šo stāstu mācība ir tāda, ka vienmēr ir cerība (kā tas bija Efraimam un Gomerai), jo Dievs nepadodas. Lai gan Dievs laiku pa laikam rāj savus nomaldījušos ļaudis, Viņa līdzjūtība nekad nebeidzas, un Viņa vēsts šajā nodaļā turpinās (sk. Jer. 31:20).

Mēs varam just lielas sāpes, vilšanos un neapmierinātību vai pat negatīvi izteikties par tiem, kas mums tuvi un kuri attālinājušies no attiecībām ar Dievu, tomēr Dievs mums atgādina, ka Viņš nav aizmirsis pazudušo bērnu – nemaz! Dieva domas par šiem cilvēkiem nav ātri gaistošas, bet patiesas un sirsnīgas. Īstenībā Dievs saka, ka Viņa sirds ilgojas pēc šādiem cilvēkiem. Viņš vēlas, lai viņi atgriežas pie Viņa, un Viņa žēlastība ir liela.

Kā tu jūties, zinot, ka tas ir Dieva atbildes veids uz Rahēles sāpēm par Efraima attālināšanos? Kā tas tevi izaicina vai iedrošina attiecībā uz tiem, kurus tu pazīsti un kuri ir attālinājušies no attiecībām ar Kungu? _____

_____

_____

Atved viņus atpakaļ

Mēs visi esam piedzīvojuši vājus vai svārstīgus mirkļus savā ceļā ar Dievu – ieļejas, kurās mūsu sirds ir bijusi neuzticīga vai kur mēs esam bijuši vienkārši remdeni pārāk ilgu laiku. Kas bija tas, kas tevi atgrieza pastāvīgās attiecībās ar Viņu? _____

Cah. 10. nodaļa satur skaistus vēstījumus par to, kā Dievs atgriež Savus ļaudis pie Sevis. Izlasi šo nodaļu lēni un pievērs uzmanību galvenajiem vēstījumiem. _____

Praktiskā nozīmē var būt izaicinoši saprast, kā izturēties un mijiedarboties ar mīlo cilvēku, kurš ir attālinājies no attiecībām ar Kungu. Tu vari domāt, kā viss varēja būt citādi, ja rezultāts būtu bijis citāds; tu vari domāt, kā tagad mijiedarboties ar apkārtējiem, kuriem nu ir cita pasaules uzskatu sistēma; un tu vari justies sarūgtināts un bezspēcīgs par sliktajiem lēmumiem, ko viņi joprojām var pieņemt. Šīs domas vienmēr ietekmēs to, kā tu izturies pret savu mīlo cilvēku, tāpēc ir tik svarīgi dzīvot un runāt, izejot no tā, kas plūst pāri no tava personīgā laika kopā ar savu Pestītāju.

Tava dzīves liecība, tavas darbības, tavi vārdi un lūgšanas par laulāto vai bērnu, kurš ir attālinājies no Dieva, var radikāli mainīt viņu dzīvi un nākotni. (Izlasī Lk. 22:31, 32 un Jņ. 21:15-17, kā Jēzus lūgšanas par Pēteri mainīja viņa nākotni.) Atbrīvojies no skumjām, sprieduma vai nosodījuma, ko tu vari just pret viņiem, un lūdz Dievam aizvietot šīs izjūtas ar mīlestību, ko Viņš var dot. Lūdz Dievam, lai Viņš apņem tevi ar Savu raksturu, lai tu vari parādīt mīlošu un nesavtīgu attieksmi. Atceries: “Nav citas ietekmes, kas varētu aptvert cilvēka dvēseli ar tādu spēku kā nesavtīgas dzīves ietekme. Spēcīgākais arguments evaņģēlija labā ir mīlošs un mīlams kristietis.” (Elena Vaita “Kristus dziedinošā kalpošana”, 470. lpp.)

Mūsu piemērā – konsekventā dzīvē, kas ved citus pie Kristus, – tie, kas ir atteikušies no Kristus, ieraudzīs mūsos kaut ko, kas nāk tikai no Dieva. Viņi redzēs mieru, kas pārsniedz saprašanu, mīlestību, kas nekad neatlaidīs, un cerību, kas tic, neskatoties ne uz ko. Dieva mīlestība pret mums un mūsu mīļajiem nekad neatslābst. Šo mīlestību, ko saņemam katru dienu, mēs varam dot apkārtējiem.

Ko Ef. 3:17-19 mudina mūs darīt? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Lai arī kādi būtu ticības apliecinājumi, cilvēkam nevar būt patiesa mīlestība pret Dievu, ja tam trūkst nesavtīgas mīlestības pret savu brāli. Taču šo garu mēs nekad neieņemsim, mēģinot mīlēt citus. Vajadzīga ir sirdī mājojoša Kristus mīlestība. Kad paša es ir izzudis Kristū, tad mīlestība izplūst pati no sevis.” (Elena Vaita “Kristus līdzības”, 384. lpp.)

“Tie, kas visaktīvāk darbojas ar interesi un uzticību, lai vestu dvēseles pie Jēzus Kristus, vislabāk attīstās garīgumā un dievbijībā.” (Elena Vaita “Evanģelizācija”, 356. lpp.)

“Spēku pretoties ļaunumam vislabāk iegūst, aktīvi kalpojot.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi”, 105. lpp.)

“Lai piedzīvotu Viņa prieku – prieku redzēt dvēseles atpestītas, pateicoties Viņa upurim, – mums jāiesaistās Viņa darbā viņu pestīšanai.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 142. lpp.)

“Tie, kas atsakās no iespējas piedalīties sadraudzībā ar Kristu kalpošanā, atsakās no vienīgās apmācības, kas sagatavo dalībai Viņa godībā.” (Elena Vaita “Audzināšana”, 264. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc mīlestība ir tik fundamentāla un būtiska jebkurai efektīvai liecībai?
2. Kāda tev ir bijusi pieredze, ka dvēseļu glābšana ir saistīta ar personīgām un dzīvām attiecībām ar Dievu?
3. Vai pastāv kāds pamata izpratnes līmenis, kas nepieciešams, lai liecinātu par Dievu citiem? Ja jā, kāds tas varētu būt?
4. Ar ko tu sāktu, ja runa ir par Bībeles stundu pasniegšanu neticīgajam? Kāds būtu tavs sākotnējais fokuss: pierādīt noteiktas doktrīnas vai aicināt kādu iepazīt Jēzu?
5. Nodziedi vai vienkārši pārlasi dziesmas “Redeemed!” vārdus un pārdomā, kā tu tos manifestē savā dzīvē.

KOPSAVILKUMS:

Kad Dieva mīlestība un Viņa dzīvais, spēcīgais Vārds piepilda mūsu ikdienu, mēs izjūtam pienākumu dalīties ar Viņu un mīlēt apkārtējos. Mums jābūt lūgšanas pilniem, apdomīgiem un mērķtiecīgiem liecināšanā, ticot, ka Viņa Vārds, kas nāk no Viņa mutes, neatgriezīsies pie Viņa tukšā, bet paveiks to, ko Viņš vēlas, un gūs panākumus lietās, kurām Viņš to sūtījis. (Jes. 55:11)